

Як запобігти відмовам батьків від новонароджених дітей

Так **НЕ** буде
краще

Є ситуації, коли батьки змушені відмовитися від своєї новонародженої дитини. І перш ніж малюк потрапить в інтернатну систему, важливо зрозуміти, чому його хочуть залишити і чи можливо сім'ю зберегти. Адже в кращому випадку дитина, від якої відмовилися, буде усиновлена, в гіршому – зростатиме в інституціях. І попри все, житиме з думкою, що її позбулися. Цей травматичний досвід однозначно відіб'ється на майбутньому малюка.

Спеціалісти, які стикнулися з відмовою від дитини, мають зробити все, щоб попередити її соціальне сирітство.

Соціальне сирітство — це коли дитина залишається без батьків через їхнє ухилення чи відсторонення їх від виконання батьківських обов'язків.

Якщо вам стало відомо, що батьки мають намір відмовитися від новонародженої дитини, порекомендуйте їм звернутися до фахівця з соціальної роботи місцевого центру соціальних служб або центру надання соціальних послуг.

Важливо! Поставтеся з розумінням до батьків, які хочуть відмовитися від дитини. Адже родині необхідна підтримка, а не осуд і повчання. Чим раніше виявимо, що батьки націлені залишити маля, тим більше шансів мінімізувати ризик відмови і реалізувати право кожної дитини бути вихованою в сім'ї.

Чому батьки відмовляються від дитини

Досі суспільство перекладало відповідальність за відмову від дитини на матір. Однак часто мама залишає немовля через те, що батько не хоче брати участь у його вихованні. Добре, якщо про наміри батьків спеціалісти довідуються на етапі, коли є нагода попрацювати з обома. На жаль, зазвичай мати залишається наодинці з рішенням стосовно долі своєї малечі. Тому й дотепер немає досліджень щодо причин відмов татів від дітей.

Найпоширеніші причини відмов від немовлят:

- бідність;
- нестабільний шлюб;
- дитина народилася з вадами здоров'я;
- батьки вже відмовлялися від дітей або утримують їх в інтернатних закладах;
- батьки емоційно не готові взяти на себе відповідальність за дитину;
- майбутня мама не має позитивної фіксації на дитині під час вагітності чи вбачає в малечі тягар;
- вагітність позашлюбна чи небажана;
- своєю поведінкою жінка ігнорує вагітність, веде не прийнятний для плода спосіб життя;
- вагітна юна й особисто незріла, потреба в дитині суперечить сімейним установкам батьківської родини.

Що може зробити фахівець із соціальної роботи:

1. Відвідати клієнта (маму/батька).
2. Оцінити потреби, спільно з отримувачами послуг сформувавши й реалізувати індивідуальний план соціального супроводу.
3. Проаналізувати, чи дотримується людина плану, за необхідності його скоригувати.
4. Допомогти оформити документи.
5. Спілкуватися з сім'єю людини та її друзями, щоб знайти ефективні рішення.
6. Надати індивідуальну чи групову психологічну підтримку, залучати членів сім'ї до психотерапевтичних або корекційних груп.
7. Організувати групи взаємодопомоги.
8. Підготувати й провести сімейні групові наради, мережеві зустрічі.
9. За необхідності залучати НГО.

У разі потреби, направити вагітну до соціального центру матері та дитини. Там проживають жінки на сьомому-дев'ятому місяцях вагітності, а також матері з дітьми віком від народження до вісімнадцяти місяців. У центр приймають жінок, які опинилися в складних життєвих обставинах. Мета закладу — запобігти відмовам від новонароджених, не допустивши соціального сирітства. У центрі навчають мам бути відповідальними, формують у них прив'язаність до свого малюка, допомагають планувати бюджет і створювати безпечні умови для себе та своєї дитини.

Контакти центру соціальних
служб/центру надання соціальних послуг:

ПРОЧИТАЙ

Подзвонки

